

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ (2/3/2014)

Η ερμηνεία του Συμβόλου της Πίστεως (27)
«και αναστάντα τη τρίτη ημέρα κατά τας γραφάς» - Η Ανάσταση του Χριστού

Η αναφορά του Συμβόλου της Πίστεως, αγαπητοί μου αδελφοί, στην Ανάσταση του Κυρίου¹, ύστερα από την τριήμερο ταφή Του², συνιστά το αποκορύφωμα της Χριστιανικής ομολογίας, το κεντρικότερο σημείο της Ορθόδοξης πίστης, την βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η ζωή της Εκκλησίας. Πρόκειται για το γεγονός που σηματοδοτεί την νίκη επί του θανάτου, που ανοίγει για τους πιστούς τον δρόμο της σωτηρίας και είχε προτυπωθεί στις Γραφές³ με έμμεσο, πλην σαφή, τρόπο.

Γιατί, όμως, όλα αυτά; Γιατί η Ανάσταση του Θεανθρώπου κατέχει αυτή τη μοναδική θέση στη ζωή του Χριστιανικού κόσμου;

Γιατί, *ει Χριστός ουκ εγήγερται..... κενή η πίστις ημών*⁴ Αν δε συνέβαινε η Ανάσταση, το κήρυγμα του Χριστιανισμού θα ήταν κενό, χωρίς ουσία, χωρίς αντίκρισμα, χωρίς αλήθεια. Η Ανάσταση είναι η απόδειξη της Θεότητας του Χριστού, η νίκη επί της φθοράς και του θανάτου που επέβαλε η αμαρτία στη ζωή του κόσμου. Θα ήταν τραγικό για το μέλλον του κόσμου ο Χριστός να τελείωνε επί του Σταυρού, να ολοκλήρωνε την αποστολή του ταπεινωμένος και νικημένος από το θάνατο. Ο Χριστός αναστήθηκε προσφέροντας στους ανθρώπους τη δυνατότητα μιας ενεργητικής και μεταμορφωμένης ζωής, που δε φοβάται το θάνατο, δε κάμπτεται από τη φαινομενική του επικράτηση, αλλά προσδοκά την αιωνιότητα της αγάπης του Θεού.

Είναι το κορυφαίο γεγονός, γιατί η Ανάσταση δεν είναι η ανάμνηση ενός γεγονότος του παρελθόντος. Είναι η πραγματική, με χαρά και αγαλλίαση, συνάντηση με Αυτόν που οι καρδιές μας Τον είχαν γνωρίσει και τον είχαν συναντήσει από καιρό, ως ζωή και φως. Η νύχτα του Πάσχα μαρτυρεί πως ο Χριστός είναι ζωντανός και βρίσκεται μαζί μας και πως κι εμείς είμαστε ζωντανοί μαζί Του. Η Ανάσταση είναι μια πρόσκληση να κοιτάξουμε τον κόσμο και τη ζωή και να δούμε την ανατολή της μυστικής ημέρας της Βασιλείας του Θεού.

Η Ανάσταση σηματοδοτεί την ελπίδα για την υπέρβαση του πόνου, των θλίψεων, των προβλημάτων της ζωής και αυτού του θανάτου. Διδάσκει ότι όποιος πονέσει πολύ και υπομείνει, με ελπίδα

¹ Μάρκ. 16,9 Ιωάν. 20,19

² Λουκ. 24,21 Λουκ. 24, 6-8

³ Γέν. 21,1-22,19 Γεν. 37 Δανιήλ 5&6 Ιωνά 2

⁴ Α΄ Κορ. 15,14

στο θέλημα του Θεού, θα νιώσει και το μεγαλείο της χαράς, όποιος πενθήσει, θα βιώσει τη χαρά της λύτρωσης, όποιος υπομείνει τις δοκιμασίες, θα κατανοήσει το μέγεθος της προσωπικής του εξανάστασης, όποιος γαντζωθεί στον Αναστημένο Χριστό, θ' αντέξει τα δάκρυα του λάθους, της εκτροπής και της αποτυχίας.

Μόνο που αυτό το ανυπέρβλητο γεγονός δε μπορούμε να προσεγγίζουμε με λογικά και ανθρώπινα μέτρα. Δεν είναι ούτε φυσική ούτε, πολλώ μάλλον, παρά φύσιν πραγματικότητα, δεν είναι λογική, ούτε, πολλώ μάλλον, παράλογη αλήθεια. Είναι ένα υπέρ φύσιν γεγονός, μια υπέρλογη πραγματικότητα που αγνοεί τη λογική, υπερβαίνει τα στενά και ασφυκτικά δεσμά της και απελευθερώνεται με τη δύναμη της Θείας βούλησης. Ο άνθρωπος καλείται να υπερβεί τα στενά και περιορισμένα όρια της σκέψης και του μυαλού του, ν' αποδράσει από τα δεσμά της φύσεώς του και να πιστέψει, να βγει από τον εαυτό του, να υπερβεί τα έσχατα όρια της υπάρξεώς του και να δοθεί στη ζωή της αγάπης, της συγνώμης, της χαράς και της απόλυτης γνώσης του προορισμού του. Η Ανάσταση απαιτεί το στοιχείο της πίστης για να την προσεγγίσει και να την αποδεχθεί κανείς· μιας πίστης χωρίς όρια και περιορισμούς, χωρίς ναί μεν αλλά· μιας πίστης που δίνει νόημα και όραμα και σ' αυτή και στην άλλη ζωή· μιας πίστης που δε συζητά αυτές τις αλήθειες γιατί δε μπορούν να συζητηθούν, δε μπορούν να κατανοηθούν, δε μπορούν ν' αντέξουν σε σαθρά επιχειρήματα, σε κοσμικές, άρα φθαρτές και πεπερασμένες αρχές, σε ξεπερασμένες αρνήσεις που κρατούν δέσμιο τον άνθρωπο στα εντός και επί τα αυτά της μικρής και ελάχιστης υπάρξεώς του. Έλεγε ο Φώτης Κόντογλου και επιβεβαιώνεται απόλυτα στο γεγονός της Ανάστασης ότι «η γνώση τούτου του κόσμου δε μπορεί να γνωρίσει άλλο τίποτα, παρεκτός από ένα πλήθος λογισμούς, όχι, όμως, εκείνο που γνωρίζεται με την απλότητα της διάνοιας»⁵ Και η Ανάσταση, αδελφοί μου, απαιτεί απλότητα στη διάνοια, απλότητα στη σκέψη, παιδική, άρα καθαρή και ανόθευτη πίστη. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

⁵ «Ανέστη Χριστός», σελ. 119